

хвърли право при чашката и се залови да лочи млѣко, после изяде нѣколко зелени листа и два моркова. „Е, братче, вижда се, колко сж те гостили въ кѣщи! — говорѣше съ смѣхъ Братанъ. Ахъ ти, обеснико! Накара кръстницата си да се облѣе въ сълзи.“

Бѣгчо презъ всичкото време стоеше около заека и радостно махаше опашка. Когато Черното Ухо изяде всичко, което имаше въ чашата, Бѣгчо му облиза муцунката и почна да му лови бълхитѣ. „Ахъ вие, хубостници такива — смѣеше се Братанъ, като лѣгаше, да спи. Право казва пословицата: заедно — тѣсно, а отдѣлно — мѣчно. . . “

